

סאטירה אחרא

אני רווק דתי ואני לא
חתייש בזה. זו אמא
שלי שלא מראה את
הפנים שלה ברחוב.

אני לא מבין למה כעסו כל כך על מצעד הגאווה. הלכנו
לקראתם בכל מה שהם ביקשו. אפילו הסכמנו שתהיה
מחיצה בין הנשים לגברים. מה יותר מזה, מה?
(דובר "הבית הפתוח")

- תגיד לי, אתה לא חתייש להופיע ככה במכינה שלנו?
בלי טיפת כבוד לקודים המקובלים?
- אה, הרב, סליחה, אני ממש לא מבין על מה אתה
מדבר. הורדתי את העגיל ואפילו שמתי כיפה.
- כל זה טוב ויפה, אבל איפה הפליו שלך?!

- חבריי הרבנים, האם אתם לא חושבים שכדאי שנביע
עמדה בפרשות הנשיא וחיים רמון?
בהחלט כן, אני חושב שהדברים חמורים ביותר. אני רואה
הידרדרות ברורה, ואם נשתוק עכשיו, המקרים הבאים יהיו על
מצפוננו.
- גם אני חושב כך. עלינו להוציא פסק הלכה על הפרדת
מקומות העבודה כדי למנוע את הישנות הדברים.
אל תלך כל כך רחוק. אפשר להסתפק בפסק להחמרת כללי
הלבוש של נשים במקומות ציבוריים.

- תניד, אתה עדיין דתי?

- כן, דתי, בטח דתי.
- איך זה? כבר שנים שלא ראיתי אותך בבית הכנסת.
- תבין, אחי, אני פשוט לא מתחבר לתפילה הזאת. היא
לא מדברת אליי, אז אני לא בא.
- אבל אתה גם לא מפריד בשר וחלב, נכון?
- עזוב אותי מהשטויות האלה, סתם סייגים של שולחן
ערוך. לא מבין תקיטע.
- ובשבת, אתה נוסע?
- ברור, מה, שאני אזורר על הים?
- אז מה דתי בך בדיוק?
- אתה כל כך שמרן. צא כבר מהקיבעון.

אויש, אורי, כל טיסה אותך
דבר. אתה אומר שלא שכחת
כלום, ואז אני מוצאת על
המיטה שלך את התפילין.
(אמא בהכחשה)

מזל טוב! כל כך מרגש
שהוא מתחתן סוף-סוף!
כן, אמא שלי מאושרת.
בקרוב אצלך, יואבי!
בעזרת השם. אני עוד
מחפש את הגבר הנכון.

- ראית את הפוסטר החדש שצה"ל הוציא לקראת המלחמה עם איראן?
- אידיוט, זו כרזה של העדה החרדית לקראת המשך המאבק.
- מה פתאום, אני בכלל חושב שזו הודעה של המילואמניקים נגד חלוץ.
- לדעתי, אוהדי בית"ר נגד אבי נמני.
- אני חושב שכל אחד מאיתנו צריך אחת כזאת בבית.

- כבוד הרב, יש נושא חשוב שעומד על סדר
היום, ורציתי לשמוע את דעתך בנושא.
אתה ודאי מתכוון לסוגיית הצורך במיקרוגל
חלבי ובמיקרוגל בשרי. אנו בעיצומו של
דיון בעניין, ואני לא רוצה להקל בכך ראש.
יסלח לי כבודו, יש נושא אחר...
- המתן רגע, חשוב לי לומר שזוהי סוגיה
כבדת משקל, ואנו מבינים את השיקולים
האנושיים בעניין. יש אנשים שיתקשו
לעמוד בעלות הכספית שבהחזקת שני
מכשירים, ומוכן שיש להתחשב בכך.
הרב, אני רוצה לשאול...
- ...שהרי תורתנו תורת חיים היא, ואין
מקום להקשות היכן שאפשר להקל.
אם יורשה לי, בעניין הזה יש סוגיה
אחרת שמטרידה את הציבור, והיא שאלת
העגונות. האם אתם מחפשים פתרונות
להקל גם בבעיה האנושית הזאת?
התחום הזה הרבה פחות סבוך ובידינו
מצוי פתרון לבעיה, אלא שלצערי עקשות
ציבורית מונעת את יישומו.
- אילו חדשות משמחות. מהו הפתרון שבית
הדין מציע?
- יואילו נא הנשים לחזור לבתיהן ולהשכיך
שלום בית עם בעליהן. שהרי נאמר:
"דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום."